

அஞ்ஞாடி புதினத்தில் அழகியல்

இரா.வேலுசாமி

கௌரவ விரிவுரையாளர்

தமிழ்த்துறை

அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக்கல்லூரி, ஆத்தூர்

முன்னுரை

நாவல் இலக்கியம் இன்று புதியதொரு வேகத்துடன் வளர்ந்து வருவதோடு, பல வகையிலும் அமைகின்றது. படைப்பாளன் தன் கருத்தை வெளிப்படப் பயன்படும் ஒவ்வொரு உத்தியும் அவனது தனித்தன்மையையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும். படைப்பாளன் தன் கூறவிரும்பும் கருத்துக்களைப் படிப்போர் மனத்தில் பதிய வைக்க எண்ணுகிறான். அவ்வாறு எண்ணும் போது அக்கருத்துக்களைச் சாதாரணமாகக் கூறினால் வாசகனை ஈர்க்காது என்பதால் அவனுக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்குப் படைப்பாளன் பயன்படுத்தும் கலை நுணக்கத்தை உத்தி எனக்கூறலாம்.

“இலக்கியத்தில் உத்தி என்பது கூறவிரும்பும்

பொருளை நேரடியாகக் கூறாது

அதனை இ விளக்குதற்குப் பொருத்தமான அல்லது இணையான மற்றொரு பொருள் மூலம் பெற வைத்தல் எனக் கொள்ளலாம்”¹ என்னும் கருத்து இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

எனவே படைப்பாளன் தான் கூறக்கருதிய பொருளை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் நுணுக்கமே உத்தி என்று முடிவாகக் கூறலாம். நாவலின் சிறப்பிற்குக் காரணமாக அமையும் உத்தி அழகியல் பார்வையாகக் கருதப்படுகிறது.

உத்தியின் இயல்புகள்

இலக்கியத்தில் பயின்று வரும் உத்திகளில் பொருட்கூறு மட்டு மல்லாது, ஏதோனும் ஒரு நோக்கமும் அமைந்திருக்கும், “படைப்பாளன் ஏதேனும் ஒரு நோக்கம் குறித்து ஒரு சொல், தொடர், பொருண்மை, கருத்து, பொருள், உணர்வு, பாத்திரம், செயல், நிகழ்ச்சி, இடம், காலம், கனவு, கடிதம், வருணனை, விளக்கம், ஆடல், பாடல், காட்சி, நிறம் என ஏதாவது ஒன்றினைக் கையாளும்போது அதில் உத்தி காணப்படுகின்றது”² மேலும் செய்தியினை வெளிப்படுத்தக் கையாளும் நுணுக்கக்கூறு என்ற அடிப்படையில் உத்தியின் நோக்கம் வெளியீடே என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உத்தியின் இயல்பை நோக்கும் போது அது இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பெறவேண்டிய இன்றியமையாத கூறு என்பதோடு மிகவும் பயன்பாடு உடையது என்றும் கூறலாம்.

உத்தியின் இன்றியமையாமையும் பயன்பாடும்

படைப்பாளன், ஒரு சமுதாயத்தின் நிலையை அதோ சமுதாயத்திலுள்ள ஒருவனுக்குக் கூற விரும்புகிற போது எளிமையாகக் கூறி விடாமல், ஒரு நுணுக்கத்தோடு கூறவேண்டும். அப்போது தான் அவன், தன்னோடு வாழ்கின்ற மனிதனின் நிலையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறான். எனவே

நாவலின் மூலம், ஆசிரியன் தம் கருத்துக்களைக் கூறி மனிதனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதற்கு உத்தி இன்றியமையாததாகத் தோன்றுக்கிறது. நாவலின் சிறப்பிற்குக் காரணமாக அமையும் உத்தி சில பயன்பாடுகளும் கொண்டது என்பதை மறுக்க இயலாது,

**“நாவலாசிரியர் எவ்வளவு மேதையாக இருந்தாலும்
அவருடைய படைப்பில் நல்ல உத்தி நுணுக்கங்கள்
இல்லை யென்றால் நாவல் சிறக்காது”³**

என்னும் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது. வெளியிடும் கருத்து முக்கியம் என்றாலும் அது மற்றவரைச் சென்றடையும் வகையில் அழகுறச் சொல்லப்படுவதற்குப் பயன்படுவது உத்தி. மேலும் சங்க இலக்கியம், காப்பியம், புராணம் போன்றவற்றை நோக்கும்போது அவ்விலக்கியங்களைப் படைத்த ஆசிரியர்கள் தமது படைப்புகள் சிறப்படைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சில உத்திகளையும் பயன்படுத்தினர்.

உத்தி வகைகள்

எல்லா இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவானவை எனவும் குறிப்பிட்ட இலக்கியங்களுக்கு மட்டும் உரியவை என்றும் அமையும் உத்திகள் பல வகைப் பிரிவுகளில் அடங்குகின்றன. புறநோக்கு நிலை, உள்நோக்கு நிலை, தலைப்பினால் கதையை உணர்த்தும் உத்தி, கதையை நடுவில் தொடங்கும் உத்தி, மொழிநடை உத்தி, வட்டார வழக்கு, உரையாடல் உத்தி, எள்ளல் உத்தி, பின்னோக்கு உத்தி, நனவோடை உத்தி, பழங்கதைக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தும் உத்தி, இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்தும் உத்தி, கடித உத்தி, கனவு உத்தி, கற்பனை நிகழ்வியல், கதைக்குள் கதை, காட்சிப்படுத்துதல், வருணனை போன்ற உத்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

உத்தியும் இலக்கியமும்

ஓர் இலக்கியப் படைப்பு அடிப்படையானக் கருத்தைத் தாங்கி நிற்பதிலேயே அதன் கட்டமைப்புத் திகழும். எனினும் அக்கருத்து சுவைப்படக் கூறும் முறையினால் தான் வாசகர் அதனைத் தெளிவாகவும் ஆழ்ந்தும் உணர முடியும். ஒரு கருத்தைச் சுவைப்படக் கூற வேண்டுமாயின் தகுந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். என்பதை இராமலிங்கனார்.

“கலைஞன் தான் வழங்கும் பொருளைவிட வழங்கும் முறையில் ஆர்வம் காட்டவேண்டும் உத்தியைப்பற்றிய வேட்கையும் வடிவத்தின்மீது ஆர்வமும் இருக்க வேண்டும்”⁴ என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

உத்தி - அமைப்பு

எழுத்தாளனின் மனவுணர்விற்கேற்ப அவனது படைப்பு அமையும். இலக்கிய வகைக்கேற்ப உத்திகளின் அமைவில் சிலமாற்றங்கள் நிகழும். புதின இலக்கியத்தில் படைக்கப்படும் உத்திகள் வாசகனின் கருத்தைக் கவரும் வண்ணம் அமைகின்றன. இலக்கியப் படைப்புகளில் புதின இலக்கியத்தின் உத்திகளைப் பில்லிஸ்பென்ட்லே என்பவர் “நாவல் இலக்கியத்தில் காட்சி அல்லது நிகழ்ச்சியின் வருணனை, பயன்படுத்தும் மொழிநடை, கதை சொல்லும் முறை முதலியன கலை அம்சம் வாய்ந்த படைப்பாளனின் உத்திகள்”⁵ என்றும் “கதையின் கருத்துக்கு ஏற்றவாறு கட்டமைப்பினை உருவாக்குதில் உத்திகளைத்

தேர்ந்தெடுத்தல்அவற்றைக் கட்டமைப்புடன்இணைக்கும்முறை ஆகிய அடிப்படைகளின்மூலம் தான் ஒரு நாவலாசிரியரின் கலை மேதமையை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.”⁶ என்று ம.திருமலையும் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

நோக்குநிலைஉத்தி

கதை கூறும் உத்தியில் நோக்குநிலை சிறப்பிடம் பெறுகிறது, கதைக்கூறுவேர் எந்த கோணத்திலிருந்து தம் கதையைச் சொல்கிறார் என்பதைக் காட்டுவதே நோக்குநிலை. அதாவது புதினத்தில் கதை யாரால் கூறப்படுகிறது என்பதைத் தான் நோக்கு நிலை அல்லது கதை கூறும் கோணம் என்றழைக்கப்படுகிறது. புதினம் இயற்றும் ஆசிரியர் அப்புதினத்தில் தான் கூற எடுத்துக்கொள்ளும் கருத்தை விட அவசியமானது அவர் கதையைச் சொல்லும் முறையே ஆகும். ஆசிரியர் கதைச் சொல்லும் முறையிலேயே அந்நாவல் சிறப்பிடம் பெறுகிறது .

இக்கதை கூறும் உத்தி கதை இலக்கியத்தின் வெற்றிக்கு இன்றியமையாத கூறாகும். ஒரு கதையில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளை வரிசைப்படுத்தி காலமுறைப்படி கூறிவருவது கதையாகிவிட முடியாது. அது கதையைப் போல காணப்பட்டாலும், கதை இலக்கியத்திற்குரிய கலைத்தன்மையோடு பொருந்திவராது. படிப்பவரின் ஆர்வத்தைத் தூண்ட முடியாது. அது பற்றியே புதினத்தில் கதைக் கூறுவதற்கு ஆசிரியர் பயன்படுத்தும் உத்தி மிகச் சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. கதையை யார் வழியாகக் கூறுவது என்பதில் ஆசிரியனுக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. ஆசிரியர் வழியாகவோ, தலைமை மாந்தர் அல்லது சிறு பாத்திரத்தின் கோணத்திலோ, கதை மாந்தர்களே தம்முள் மாறி மாறியோ கதை கூறுவதாக அமைக்கலாம்.

அமெரிக்க புதினாசிரியர் வில்லியம் பால்கனர் நோக்கு நிலையில் சோதனைகளை நிகழ்த்திப் பார்த்துள்ளார். ‘ஆஸ் லே டையிங்’ என்ற புதினம் குடும்பத்து அங்கங்கள் அனைவரின் நோக்கில் இருந்தும் கதைக் கூறப்படுவதாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மு.வரதராசனாரின் ‘செந்தாமரை’, ‘கள்ளோ காவியமோ?’ அகிலனின் ‘சினேகிதி’ ஆகியவையும் இங்கு நினைக்கத்தக்கன. டிக்கன்ஸ், டால்ஸ்டாய் இருவரும் நோக்குநிலையை மாற்றி மாற்றி அமைத்து வெற்றிப் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

மொழிநடைஉத்தி

இலக்கியக் கூறுக்கு இன்றியமையாதது மொழி. அம்மொழியின் தன்மையறிந்து ஒவ்வொரு படைப்பையும் நடையழகு மிளிரப் வேண்டியது எழுத்தாளனின் கடமை. நடை என்பது வெறும் சொற்களின் கோர்வையாக இல்லாமல் படைப்பாளனின் அறிவுக் கூர்மையையும், ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் தன்மையுடையது. மொழிநடையே எழுத்தாளரை அடையாளம் காட்டி நிற்கும் முகவரியாகிறது.

உள்ளதை உள்ளவாறு படைத்துக் காட்டும் புதினத்திற்கு சில நுட்பங்களைச் சேர்ப்பது அக்கதைக்கு மேலும் சிறப்பு சேர்க்கின்றது, படைப்பாளர் தான் பெற்ற உணர்ச்சிகளை, அனுபவங்களை அப்படியே வாசகன் பெறும் பொருட்டு சில உத்திகளைக் கையாளுகிறார். அவ்வகையில் தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ள மொழிநடையையும் ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்துகிறார். “நடை என்பது மனிதனின் ஆளுமையை உணர்வதும் உணர்த்துவதாகிய செயற்பாங்கின் ஊடகமே, அதாவது ஒரு

குறிப்பிட்ட முறையில் தேர்ந்தெடுத்து ஒழுங்குபடுத்தி அமைக்கப்பட்ட சொற்களின் கோவையே மொழி⁷ என்று சொற்களின் கோவையே மொழிநடை நடைக்கு மா.இராமலிங்கம் விளக்கம் தருகிறார்.

கடித உத்தி

நூலைப் படிக்கும் ஆசிரியன் அதை சுவைபட கூறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் நடுநடுவே சில கடிதங்களை அமைத்துக் காட்டுவது கடித உத்தியாகும். கடித உத்தி தமிழ் இலக்கியத் துறைக்குப் புதிதானதல்ல. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் தோன்றிய சிலப்பதிகார காவியத்தில் மாதவி எழுதியதாக இரண்டு கடிதங்களைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார் இளங்கோவடிகள். எனவே, கடிதங்களின் வாயிலாகக் கதையைப் புலப்படுத்தும் உத்தியைக் கடித உத்தி என்பர். இம்முறையினைத் தொடக்க கால எழுத்தாளர்கள் முதல் இக்கால எழுத்தாளர்கள் வரை பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

“கதையில் இடம் பெறும் பாத்திரங்கள் தம்மால் நேரில் கூறமுடியாத உணர்வுகளைக் கடிதங்கள் வாயிலாக புலப்படுத்துவதே கடித உத்தி⁸ என்று அழகுமலை செந்தமிழ் இதழில் கடித உத்தியை வரையறை செய்துள்ளார்.

கடிதத்தை ஒரு கதை மாந்தராகவே ஆசிரியர் தம் கதையில் உலவவிட்டு கடிதத்தின் மூலமாக கதையின் நீட்சியை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் உத்தியாக கடித உத்தி அமைகிறது. இதனை, “கதை மாந்தர்கள் தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்ளும் கடிதங்கள் வாயிலாகக் கதையைப் புலப்படுத்தும் முறை”⁹ என்று ப.பரமசிவம் கூறுவது ஈண்டு எண்ணத்தக்கது. பூமணி தம்முடைய நாவலில் புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமான் திருநெல்வேலி கலெக்டர்க்கு ஊமத்துரை பற்றியச் செய்தியைக் கடிதம் மூலமாகத் தெரிவிக்கும் நிகழ்வினைக் கடித உத்தியின் மூலமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

கனவு உத்தி

அடிமனதில் அடக்கிவைத்துள்ள விருப்பு வெறுப்புகள், நினைவுகள் போன்றவை கனவாக வெளிப்படும் என்பர் உளவியலார். மனிதனின் உறக்க நிலையில் வெளிப்படுவது கனவாகும். இது அன்றாடம் நிகழும் நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையிலும் மன உணர்ச்சிகளாலும் ஏற்படுகிறது. கதையில் வரும் கதைமாந்தர்கள் கனவு காண்பதனை நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவது ஒருவகை உத்தியாகும். தனிமனிதப் பிரச்சினை, மாந்தரின் மனநிலை ஆகியவை கனவுகளில் வெளிப்படுகின்றன. அந்தவகையில் சிவகாசி கலவரத்தின் போது ஏற்பட்ட மன உலைச்சல் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் மன நிம்மதியின்றி தவிக்கின்றனர். அப்போது அன்னை மரியாளே நேரில் வந்து அவர்களுக்கு ஆருதல் கூறுவதாகவும் அங்குள்ள மக்கள் கனவு காண்பதாக ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார் இதனை

“சொற்ப உறக்கத்திலும் சொகமான கனா வந்தது.

மேலவெயில் முற்றத்தில் படர்ந்திருக்கிறது. அவள் வெளித் திண்டில் தலை கவுந்து விசாரமாக உட்கார்ந்திருக்கிறாள். கூரை எரவார நிழல் குடைபிடித்திருக்கிறது. கருவாட்டுப் பேட்டையிலிருந்து வரும் கருகல் வாடை இன்னும் குறையவில்லை.

“ஒரு கருவாட்டுத் துண்டுகூட மினுங்கப் போட்டுக் குடுக்க மாட்டாக. தங்கமா நிறுத்துத் தருவாக. துட்டுச் சேத்துப் பெழைக்கணும்னா அப்படித்தான் இருக்கணும். தூத்தெறிச்சப் பெழைக்கணும்னா எப்படியும்

இருக்கலாம், எப்பேர்ப்பட்ட பேட்ட. சிப்பஞ்சிப்பமா கருவாடு குமிஞ்சு கெடக்கும். எத்தன வகதானு இல்ல. அதப் போயிக் கொளுத்தியிருக்காகளே.”

காட்சிப்படுத்துதல்

காட்சிப்படுத்துதல் என்பது விவரித்தல் என்று பொருள்படும். அது படைப்பாளன் பொருள், இடம், காலம், சூழல், நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றையோ, பலவற்றையோ காட்சிப்படுத்துதலைக் குறிப்பதாகும். இலக்கியக் கூறுகளில் ஒன்று வருணனை. சங்க இலக்கியங்களில் தலைமை மாந்தரின் அறிமுகம், இயற்கைக் காட்சிகள், காட்சியின் பின்புலம் போன்றவை தலைவன், தலைவி, தோழி போன்ற பலரின் கூற்றால் வெளிப்படும். இதைப் போன்றே புதினங்களிலும் நிகழ்ச்சிகள், மாந்தரின் தோற்றம், மனநிலை போன்றவற்றைக் காட்சிப்படுத்துதல் வாயிலாகப் பாத்திர இயல்புகளை விளக்கவும், கற்பனை வெளிப்பாட்டிற்கும் படிப்போரின் கண்முன்னே நிகழ்வுகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

“ஏற்பாடுகள் மனமளவென்று நடந்தன. மேலூரிலிருந்து காணிப் பசுடை சிலருடன் வந்தான். ஊர்க்குடும்பன் அவர்களை அயலூர்களுக்குத் துட்டி சொல்ல அனுப்பினான். வீட்டுக்கு முன்னால் வாரி கட்டி வண்டித்தட்டி சவுத்திப் பந்தல் போட்டார்கள். கத்தாழம்பட்டியிலிருந்து பகடைகளின் கொட்டு வந்தது. சாவுத் தாளத்தில் ஊரே அதிர்ந்தது. நாலு பேர் குழிவெட்டப் போனார்கள். வெளிக்காடி வாகை மரத்திலிருந்து பச்சைக்கம்பு வெட்டி வந்தார்கள்.

பெண்கள் வந்து சொக்கம்மா வேலாயி செவனம்மா வள்ளியைக் கட்டிப்பிடித்து ஒப்பாரிவைத்தார்கள். ஆண்கள் கோள்துண்டை இறக்கி முழம்போட்டு ராக்கனிடமும் பொய்யாளியிடமும் துட்டிகேட்டார்கள். பொய்யாளி அப்பப்பக் கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டான். தெய்வானை ஒரு ஓரமாக உட்கார்ந்து நினைத்துநினைத்து அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

வருணனை

படைப்பாளன் தான் நேரில் கண்டவற்றைப் பற்றி கற்பனை செய்து வாசகருக்குச் சொல்ல வினைவதன் வாயிலாக வருணனை தோன்றியது. இலக்கியம் இனிமை பயப்பதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்று வருணனை ஆகும். படைப்பாளி தான் உணர்ந்த அல்லது காண விரும்பிய காட்சிகளை வருணனை மூலம் படிப்போரின் மனதில் பதிய வைக்கிறான். அவற்றை விரிவாக எடுத்துரைக்கும் போதுதான் வாசகனால் அதை முழுமையாக மனத்தில் வாங்கி உணர்ந்து அனுபவிக்க முடிகிறது

“நாவலில் அமையும் வருணனைகள் ஆசிரியரின் கவித்துவ ஆற்றலைக் காட்டுவதாகவும் கதையோடு பொருந்தியதாகவும் கற்பவர்க்கு விருப்பமுட்டும் முறையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். நிலம், பொழுது, பொருள்கள் முதலாகவும், கதை மாந்தர்களும் வருணனையில் இடம் பெறுவதுண்டு”¹⁰ என்பார் மா.இராமலிங்கம்.

“ஐவருள் தலைமகன் கடிது நடந்து நெய்தலை அடைகிறான். எதிரே கண்ணுக்குள் அடங்காத கடல் விரிப்பு. குறுமணல் கொட்டிய அலைவாய்க் கரை. கரைநெடுகக் காவலிருக்கும் பசும் வேலி. அடிக்கடி அலை நீர் வந்து வேலியின் அடிதொட்டுச் செல்கிறது. சில சமயம் அத்துமீறித் தோளைத் தழுவிவிட்டு ஓடுகிறது.

முடிவுரை

அஞ்ஞாடி புதினத்தில் பல்வேறு இலக்கிய உத்திகள் காணப்படுகின்றன. இலக்கிய உத்திகளில் பாத்திரங்களின் சமூக நோக்கும் அவற்றின் செயல்பாடுகளும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. உத்திகள் புதினங்களை கட்டமைப்புகளோடு கொண்டு செல்லவும் வருணனையைக் கூட்டி உரைக்கவும் பயன்படுகிறது. அஞ்ஞாடி புதினத்தில் பல்வேறு உத்திகள் கையாளப்பட்டாடும் வரலாற்று உத்திகள் பரவளாக பேசப்பட்டுகிறது. புதினங்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தி செல்வதற்கு இவ்வுத்திகள் பயன்படுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] ஹெட்மிஸ்ட்ரஸ், எசு.எசு.தென்னரசு ப.82, வானதி பதிப்பகம், 23, தீனதயாளு தெரு, தியாகராஜா நகர், சென்னை- 600017
- [2] மலடிபெற்றபிள்ளை, எசு.எசு.தென்னரசு ப.2, வானதி பதிப்பகம், 23, தீனதயாளு தெரு, தியாகராஜா நகர், சென்னை- 600017
- [3] மிஸஸ்ராதா, எசு.எசு.தென்னரசு ப.9, வானதி பதிப்பகம், 23, தீனதயாளு தெரு, தியாகராஜா நகர், சென்னை- 600017
- [4] நாவல் இலக்கியம், இராமலிங்கம் மா. ப.147, ஆண்டு-2014, மீனாட்சி பதிப்பகம், மதுரை-625001.
- [5] இலக்கிய விமர்சனம் ஓர் மார்க்சிய பார்வை, கேசவன் கோ. ப.47, அன்னம்(பி) லிட், 2, சிவன் கோயில் தெற்குத் தெரு, சிவகங்கை -623560.
- [6] தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, ம.திருமலை ம. ப.75, 2006, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- [7] விடுதலைக்கு முன் தமிழ்ச்சிறுகதைகள், இராமலிங்கம் மா. பக்.163-164, உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-600113.
- [8] செந்தமிழ் இதழ், அழகுமலை இரா. ப.11, மதுரை தமிழ் சங்கம், மதுரை-1.
- [9] தமிழில் ஒரு பக்கக் கதைகள், பரமசிவம் ப. ப.45, அன்னம்(பி) லிட், 2, சிவன் கோயில் தெற்குத் தெரு, சிவகங்கை -623560.
- [10] நாவல் இலக்கியம், இராமலிங்கம் மா. ப.126, ஆண்டு-2014, மீனாட்சி பதிப்பகம், மதுரை-625001.